

[Undervisningsministeren]

har aldrig prøvet noget lignende tidligere. Der kan være ting, vi ikke har tænkt på, og derfor er det for en sikkerheds skyld formuleret, som det er. Det vil jeg gerne sige tak til forligspartierne for at man har accepteret.

Jeg vil gerne sige om Blågård, at Blågård har hele tiden i alle skitser stået med to spor. Der har ikke været sjakret med lærerne på Blågård på noget som helst tidspunkt. Jeg har vist åbenhed med hensyn til, hvor det fusionerede seminarium skulle ligge, det indrømmer jeg. Det synes jeg ikke er at sjakre med nogen.

Til fru Dorte Bennedsen og hr. Holger K. Nielsen vil jeg sige vedrørende Tvind, at selvfølgelig vil jeg tage kontakt med Tvind inden næste sommer, og jeg vil lytte til alle de problemer, man har. Jeg vil kort sagt på det spørgsmål, som hr. Holger K. Nielsen formulerede i sidste omgang, svare imødekommende.

Når det gælder hr. Holger K. Niensens personlighedsspaltning vedrørende de to spor, som han er modstander af, og seminariednlæggelserne, som han også er modstander af, vil jeg oplyse, at hvis man kigger på de primære ansøgere sidste sommer, så var der 12 seminarier, som fik så få ansøgere, at de kunne være på to spor. Ser man på de sekundære ansøgere, og lægger man dem sammen med de primære, så var der stadig væk 6 seminarier, som kunne rumme alle deres elever på to spor. Dertil kommer, at vi ved, at ansøgetallet vil falde, for det er faldet år efter år. Hvordan vil hr. Holger K. Nielsen på én gang bevare alle seminarier og samtidig være modstander af tosporede seminarier, når der, selv efter at vi tæller det hele med, var seks, som kun havde elever til to spor sidste år, og vi ved, at tallet falder? Det synes jeg står tilbage efter denne debat som det ejendommeligste standpunkt, noget parti har indtaget i lang tid.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg har bemærket, at fru Eva Møller, formanden for uddannelsesudvalget, ikke har bedt om ordet, men jeg bemærkede også en slags svar fra undervisningsministeren. Undervisningsministeren siger: for alle parter skyld må vi have en afgørelse nu.

Ja men realiteten er jo, hvis man i øvrigt skal tro på det, man får lov at læse i betænkningen, at der ikke er nogen afgørelse nu. Jeg ved godt, at undervisningsministeren mener, der er en afgørelse. Det er der ikke nogen der kan bruge. Det, vi skal vide, er: er der en afgørelse, eller er der ikke? Der står i betænkningen, at Blågård tilbydes at overgå til statsseminarium. Hvis vi skal have en afgørelse på hele denne sag, skal vi have et svar fra Blågård. Siger de ja tak, så sker der én ting. Siger de nej tak, så sker der – ja, det ved jeg ikke, for det vil ordførerne, der skriver under på dette forlig, ikke fortælle. Men lad os bare gå ud fra, at så sker der noget andet. Det er realiteten. Der er ingen afgørelse. Så siger undervisningsministeren: jo jo, vi må se at blive færdige. Ja men jeg vil stadig væk godt have at vide: hvorfor skal dette bankes igennem i morgen? Hvorfor kan vi ikke gå ud til Blågård og sige: her er et tilbud. Tager I det? Så er det færdigt. Der er ikke nogen, der vil forklare det, og jeg synes, det er lidt rystende.

Så var der den dér med sjakren. Man siger: vi skal have slået to seminarier sammen. Enten lægger vi det her, eller også lægger vi det dér. Det ved vi ikke. Den ene dag lægger vi det her, og i næste uge lægger vi det dér. Der må være nogle folk, der tænker: det betyder, at jeg skal derover at undervise, nu hvor jeg underviser her. Det betyder, at jeg skal derover at studere, nu hvor jeg studerer her. Ugen efter kan man sige: nå nej, det betyder, at jeg bliver, hvor jeg er, men der kommer én herovrefra over til mig, og ugen efter kan man sige: nej, det var også forkert, for det er alligevel mig, som skal derover.

Hvis ikke det er sjakren med menneskeskæbner bag lukkede døre – samtidig kritiserer man andre for at åbne døre – at lave den slags bytten rundt, så ved jeg ikke, hvad man skal kalde det. Hvis undervisningsministeren har et bedre ord, måske »uddannelsespolitisk planlægning«, kan vi jo bruge det.

Hvad er den præcise begrundelse for, at det her skal laves færdigt i morgen? Undervisningsministeren har sagt: det er, fordi det tjener alle parter, at der er en afgørelse. Men det er krystalklart, at der ingen afgørelse er i den betænkning. Undervisningsministeren tror det bare.

Er der så ikke en anden, der vil forklare det? Vil fru Eva Møller ikke forklare, hvor-